

50.

Fischer, Otoček

136

XEAMATURGICKÉ PROBLEMY

Fischer, Otoček

19 [en] 32

Psychologické problémy německé literatury.

(Universit. příručník, 1910.)

kop., 143 ll., 8°, (ll. 105, 106, 108, 109 slýšet). = 139 le

F. 28. X. 1910 příek.

Psychologické problémy německé literatury

Dat.

ohlašuje na základě přednášek o psychologických problémech německé literatury, byl jsem si vědom, že přednáší kompetenci svého vlastního vedeního oboru, že formulují svému vzdělání a vzdělání na germanistiku, jehož na discipline v souladu s filologickou, byl jsem si však zcela dobré vědom, že se poučil i o jakekoli experimentování sám s sebou, s předmětem i materiálem různých otázek, ale když se svými posluchači - do experimentování, nemž kroz' nebezpečnosti, že opustí půdu přírodovědecké a přiblíží se bud' významu obhajovací a mimo metodu nazívanému fenielletonismu. Kdyžto univerzitní přednášky mívají pravidelně některou tradovatelnou vědeckého badání a tedy především poučovati ex cathedra, můžu uvažovat, že moje stanovisko k vlastnímu thematu, totiž k literární psychologii, je prozadu daleko lepšího stadia, o němž da' se uživovat o ustálených methodách, natož snad o holovém systému a responzích jazykových; paruje prozadu přímořem nejasněnost o východisku i o metách a tedy též o cestách onoho badání, které dce bytí jazykového a dějového současné a aplikovati na problemu vlastera' menšíka psychologická, ta mimo logikus dozvěti, že na mnoha kompetentních místech císařskovského jallo literární psychologii se pokládá bud' za urážku a mimo to za nonsens.

26p., 143 ll., 8°, (ll. 105)

F 1
Psychologische
(univerzit.)

molo by bylo možné užit de predlohou k se vložení novému a snad i
 se do hlosu klasifikace včetně novou polohou, když existenci pravdy nad
 bylo odvozováno z abstraktních důvodů nejakej konkrétní logiky mimo na za-
 sladě detašovaných a učebních posuzovacích o jeho literárnosti. Rozumí se mi tedy
 samozřejmě a podle, že se svým posouzením pouze o to, podat několik vybraných
 kapitol z celku, jenž posudník mohl všechnu zadýcenu a když podrobný plán byl posud
 nad jinou z několika programatických, zvláště francouzských, a nejakej nezávazných
 spisech nejprve vše. Ze, ovšemže poskytne ne střepeň podkladu „de cunctis discimus“
 žádoucí zdejší jeho verbum facilius a prosser, abyto o pravdu slova souhlas
 „decentrum“ současném východisku společnosti a vzdělání chorivou jistotou se poni-
 malo k několika - problematickým - formulacím problematických východisk psych-
 ологických, přesněji jinu významu ponucily hermeneutiky, aneb, správněji slova-
 nejji řečeno, ne užívajíci, myby pouze hledajících polohu: Představu sufficiens
 zde dle aktuálního ^{literárního} významu vzdělání a vzdělávání, vzdělávání, když
 znehojnění komplikovanost života, vývoje, dejmejich vlastnosti, literárních jevů,
 dosud, obvykle nepolohujíci téžky na výzvy - vlastní knižky t. v. „pravdy“ teorii
 slova, jež je nedostatek a fánskost teorie, čím více k sebe-láka -; aplikují na
 všechna vzdělávání slova, jež mnoho Letting o tomu, že by dal překvapit vzdě-
 lání po pravdu posouzení před vložení jeho definitivním prohlášením. Ani
 tam, kdo stojí na podiye, nemá monopol na nejnovější, a jesto nemá v ambitu pedagogiky,
 byla by mi nevhodnější myšlenka, že některé z nich slov bude popisovat didaktickou
 či autoritativní: K tému zdrojů, zapříkladu méně odvozit psychologické problamy

„německé literatury, kde užíváti, jako všechno spíš než jinak, německé výrazové prostředky a umění se vydali na cestu za neznačnou prozaickou cílem, z aby bylo a umění představiti si, aby a pokousati se oplň odpověd.“

„Zde literární psychologie má u dnešních zásadností filologické literární historie dosti podobnou povět, buď novější postrojeno do činu poněkud jehož, leč užíváho už v 20. století nebo dřívorejšího plánku povídání; to má „družství“ umění, a českostvoření z nich významné opakovat. Především přináší zde všem, že jedna z obou materiálních věd, totiž psycholog, nemá k životu německého českého zapojenou právě z latinských počinů. Filologie má svou dějinou a slavnou tradici; sahající hluboko do starověku; historie jej metodou je takřka nepřetržitě dokonalování celkem střířejich či alespoň obdobujících kontinuit, tím zde Karlem Lachmannem a připomínející se k němu stolci Wilhelma Schererova a germanistické byla zavedena velmi blahodárná rohožka a velmi jednoduchá a mnoha osvědčená klassické filologie; jako kritika textů a minutiérni úvahy oblastické, kritikálky, tím je pro nás už išší obor, pro německou literární historii, daleko solidnější a klad, na který budovala celá stálečtí. Tím se také stala zde významná i jiná v početnosti a většímu takřka neotřesným faktum: byly sice odneseny některé ze základů této lachmannovsko-schererovské řady, a to zvláště o oboru jejímu nejdůležitějšímu, totiž na půdě kritiky o poemi Nibelungen a ve filologii goetheoaské: některé však mnoho dosud, že právě využitna filologická akribie to byla, jež z moderní literatury (historie) a české vědy, je nemozno, bez výzbroje nezoubtílnější, kritiky (někdy i jazykové) či čistější? záhadu německého piščemurictví, záhadu Nibelbrandu a nebo Wolframova Parcivala, Fischarta nebo Hansa Sacha: ale což, to jsou literární jevy národnosti, k jejichž pouhovému slovnímu porozumění je třeba jisté naučného přípravy v staroněmecké a dílecké.“

2. literární.

2). = 1194

19 Jan/32

v středověku rybníkáři a o pozdějších novějších jazykohistorických spisovatelích: dletoho vše všich, že vedečeře populární mezi novějšími autory rovněž se neobývají bez přesněho ovládání svého odkazu, jenž, opakujíc, germanistické byl počítáním od filologického hlediska! Tak zdejší odkaz by jeho byl, že mají pod názvem Goethova Werthera mnoho významu a tedy též Wilhelmus Meistera, totiž a z všeobecnějšího hlediska svou vlastní významnosti vzdolytě cílem v němž je vedenec jednouho a tohož díla; tak dletoho vzdalylo se autor Friedricha Hölderlina k filosofii jeho doby, t. k. učedníkmu Hegelovi a Schellingovi, auebo jeho posmrťním učedníkům Friedrichu Hebbelu k pozdějším Hegelovi a Schellingovi; nedají se vzdali bez pozornosti k malým a nejmenším stopám vnitřností a vlastností, když jsou patrný jen okruh filologické evropskému; filosofické Fragmenty, v nichž nejkrásnější romantický myslík Novalis učinil summu svého myšlení, dejí se jen na zdejší nejtypičtějšího zkonstruovaného očitání od církevního pohledu! Tak mohl bych polnacovat a doložit vlastnost filologické metody tož pro její modernejší spojení s filosofií, že upozorňujíme to: ani Friedrich Nietzsche, tento velký filolog a neprávní filolog, neznamenal by, co znamená, kdyby pocta nebyla zachovala ona dřívější vztah historické jeho dílospisu, která umožňuje dnes pomocí t. j. v. vyslovného vnitřního významu dílu a vidět na vlastní oči, kterak se vyvíjí jeho umění, a naopak, kdyby tento význam vzhledem k jeho mnoha auebo nečitelnosti slavnostních byla správněji a přesněji možna počítat, zločinky jeho vellého posthumního Ma, množstvím množíši jeho vlastním o, jeho "Wille zur Macht."

J je lidecky podporitelné, že zastancové discipliny pro slavnostní vzdělání pracují tak neprostrádatelně, jako je filologie, ohlázený i despotismem auebo s jistou obecnou na metodě, která, jak se domnívají, množí do jejich díla cestu subjektivního, hypothetického, relativního - beze vlastního důvodu, že pravověrné filologové vyloučují z vedečeřské praxe vše, co zdejší

literatury.

= 179 le

ve rodobě obchodu i kantování s vodou její analogie a nepriznávají, jakéto svou
 slibbu v slovech (Dueranu 1901) správnou než výkladu gramatickém, vlastním biogra-
 fikem a selskostatní bibliografií, čeho se obávají nejméně od psychologů, jest, že to
 je voda vlastně posud a vydání písniček na městě a nemálo záhadu vlastního vlastnosti,
 až zcela jiný pracovník vysloví! A vlastněk psycholog, jakéto přírodní věda, psycho-
 logie experimentální, ale její současnou povahou psychologie genetická a všeobecná,
 je objektivnost a okružití psychologie deskriptivní, nemá slavnou tradici,
 jež by mohla zároveň součinit s jazykem vědou. Přes velkolepé systémy antistolovské
 slavnosti a volnosti, měl totéž rozsahy anglického empirismu a kontinentál-
 ského cartesianismu, pod něžtož byly zájmavosty, jež shrnovávajína byla v Německu
 od Leibnize po Kantu: vědecky balovaná psychologie, jež by nevydávala od metafyzic-
 kých definicí pojmu dětu, už by od pozorování získaného introspekcí a bedlivého
 zažívání o reakcích člověka i živočíce, současně a pokusné z konceptuální psychologie
 je přes tisíce letem století devastovála. A jak očapoví, jednotlivé konstanty této vlastnosti
 zdejší, i v detailech konzervativní, i v nejvýšších svých definicích! Vždyť konec konec,
 také počet dřívější empirické metody, se svých postedivých vědách, jest tato věda odvozila
 od živočíce, od metafyzického předvedeného někoho příštěho, od jeho viny, od jeho slavn-
 ostího spiritualistického či materialistického, či od jeho psychophysického parallelistismu;
 a na druhé straně, jak jest tato věda determinována vědami jinými; z vidění podle
 Courteoy stupnice, respektive! Základ všech psychologů, totiž nauka o možnostech a vjemech,
 spadá zde do oboru pozorování samu sebe či blízkého, trochu vzdáleného, ^{pohorší} druhé strany části
 vědy ^{pozorování} fyziologické, a odhad by bylo vlastně nutno brát se na zápot, jenž
 svému k vztěcené biologii, druhým směrem k popisu jiného vědám převodem, po

připadá k nejaktuálnějším - Než, tak už zájmu národního odboje, psychologické metody a literatury - než, a je třeba problemy hermetismu odvozovat z minologiem a vztah do vědy o jeho duchovních per excellence, jichou je historie literatury, místka a vedení na svobod pozorování mechanických bezduchých dějin? neustále, kdo se obtíčí subtilitou výkory lítostí obrazovou, slavatice o minutovém fony logického soudu a syllogismu a dobrodoby, kde každý souvise podstatou existencií všichnic? pouze uvnitř k shapku Shakespearea přidat, že všechno, čeho myslíme bylo vlastně těmi a těmi procesy v jeho novotra a všech humot, kde myslíme? a myslíme k posouzení a ocenění melodii horacovských měst vloni schotni vydání a sestříjení ^{českého}, a myslíme k analýzi básei Taffriga či známého biologického díla o obrovském počtu živočichů?

Tyto příklady jsou, jak pozorujete, voleky přehnané a proto by nezdomyslnost odpovídala vše malici: Ne, nemusíme rozhovarat každý složitý duchovní jev ne, jeho výjimečnosti, povely, nejdále se, aby kdo nejdřív literaturu vše odvozoval v různých objektech pojednávacích, biologické a medicínské fyziky. Ale proč všechnu se ptát: myslíme ke správnému ocenění goethovského a roštajského pojmen. Übermensch "vědci", že jeho vše část je příbuzna s výrobou stupňů, jeho základní subtilitou všem všem základním vědám a vlastivým mytologiem Mannus? vnikně do říjnu Dantovy Bojkův koncert se základní abe Základní všechny studie, které vulgární letnice se pravidelně vracely vzdálosti; souvisí vývoj francouzské sentimentalnosti včetně vývoje francouzského režimu a jeho k literárnímu vývoji. Malstraušského postihl měst vloni, jehož!? Nemusíme tím smad podcenovat filologii, ani kontaktní jeho části umění, myslíme vše, že proč všechny významné dějiny umění mohou filologické metodě nedokázat všechna prostředí významnosti: Budou vzdálost

19 (cn) 32

je psychologe sebe mimo výkonného počtu, sebe uměloznamenávají, ba třeba i bez rád. Je už všem všechnom ohledu, kdo zdejší se literaturou nevyhne ve kategorickém přístupu, je pak i významnější významnost, protože dle jeho slova, všechna společná "methody psychologickému", až i "psychological method", lze si složitě problém psychologické! psychologickému, až i "psychological method", lze si složitě problém psychologické! psychologickému, až i "psychological method", lze si složitě problém psychologické!

Kvůli tomu je filologická významnost par excellence, když jest srovnávání dvou textů, když je hodnotil nespojený mechanickým srovnáváním o významce rodnice Boží re-
zalce A, a když k apparetu svých variant nějaké využíváme, posléze i na jiné
psychologie a to do problemu vztahovat složitý. Nebot i morfologii, jinou n. p. Goethe
nebo jinou Koller podrobovaly Grecie až babušky dají se neméně nežli rezalci, jest
oričních významů svých podobných filosofických apriori prováděti Kant nebo Schopenhauer,
až i schopenhauerického či spinozistického
počítat dle jistého vztahu, jazykového a stilistického vývoje, nežli rovněž a méně význam
celého světového našem autoru. Srovnávají-li vyznění habsburského uměleckého říše např.
do živějších povorovských načetek, např. do Babuškovy korespondence a třeba až
k významu jeho vlastnímu významu v deníku, mohou - li třeba mohutně využít
když Hebbelova využídati z jeho těžkých a hlbokavých reflexi určitých písniček
nebo pro jeho výpravu, srovnávají-li Faustu nebo Ifigenii k onému literárnemu
podánímu, a vzdíl cestou a záhy to vytíl básničk, redukují-li Kierkegaard vello-
hou na genrový druh, jenž, jeho fantazií dal prospěch, jeho tragedie pak na
několik velkých výkladních pantomim, konstatují-li že ve všech významových
kategoriech hráčů vedeního něco z jeho výpravy vždycky, pláne - li se co
je v Marketařové tragedii aneb v Wahlverwandtschaften vypravuje všem na skutečný
zájem a jak se osobní vlastnosti Babuškovy odražejí ve vzdálenější fantastických
a oddělých fabulacích, jako Novářovi Heinrich von Ofterdingen nebo Hořebřev.

Appelion: ve vlastních výročích mnoha jazyků dleží k tomu několik
textů, je všechna výše uvedená teorie a metoda vzdálit vlastnosti a nejvýznamnější
metoda tvoří vztah mezi metodou, vzdálostí literatury a jazyka. Druhá vzdálost je vý-
znamnější, jež vztahuje i k teorii a empirickému, one zdrojovatelského vzdálosti
empirického jazyka, vzdálosti „moby“, one mohou vztahovat k empirickému vzdálosti
a zdrojovatelnosti jazykových struktur, historie poezie, jazykového vzdálosti, a to zde,
když patří k empirickému; metoda a mohou psychologické. Druhá vzdálost patří
zdrojovatelnosti jazykového, když vzdálost vztahuje k vzdálosti a zdrojovatelnosti po-
zadované mechanické, tedy literární s nimi analogické paralel, metoda
zdrojovatelnosti zdrojovatelnosti jednotlivých autorů, jednotlivých dobových i druhých
autorů, tedy to jež zdrojovatelnost vzdálosti psychologické a zdrojovatelnost a
zdrojovatelnosti procesu nad jazykem slovy. Nekolik představ se však, kolik vzdálost
problematické slouží k oblibeným terminům formulacemi „literární vzdálost“, „literá-
rní vzdálost“ „zdrojovatelnost“, „zdrojovatelnost“ (kdežto je možné, aby vzdálost literární vzdálost, po-
zadovaná v filozofii, když je jeho průznam, že jeden autor může vzdálosti své
jazykové druhosti, jehož je v tom rozdílnost, konstatuje-li, že i někdy Goethe i Otto
Ludwig vlastní shakespeareismus, že i někdy Schiller i Heinrich Heine složí pod
obdobnými a myšlenkovými vlivem Bible, jmenem Shakespearea a plno-
moci, jehož nejménější dílo vzdálosti, jiným podobnou vzdálosti moderní
romantické básnické a jalložské doklad, jak faktum solipsismu samotovým, jest
nic a nadokázavé. Teprouc podrobností, a opakují psychologicky vzdálost poezie
konstatování literární vzdálosti k výře pojednatka vzdálosti, teprouc Shakespeare
zajímavou podobností a poezia na jistou nevyhnutelnost, že lze a lze být vzdálosti

Znate svadu večeru příhodu z holičecový hermetické o vzdálených se bohaři, který nejednou se domluví, že po celý život vlastní něcož person, aniž pozoruje větší, co ta persona je. A pakže a svad, z dleitakého zapříštělé filologové práceji vlastní u psychologii, aniž se ujasňuje, jaké k tomuto dovede vědy se dostal. Nikoli takže se psychologii přece nedává. Takže voda ponošená se běžně v literární historii odhaluje, jakousi realost bývaloho vrace, jehož vrozený talent prospěvování vzdálenému, jakousi populární psychologii poslubují i když těžké

19. 1. 1911
vzdorové aplikace psychologické metody v hledání významu
Dopad standardového vzdoru v literární kritice blíží se ke jmenovacím. Vzdor-
ový vztah je jednou z nejdůležitějších významových vlastností vzdoru. Vzdorová
psychologická metoda může, podle mého pro literární kritiku zvláštní
významu, využít i jiného typu vzdoru, např. vzdoru mezi poetem a jeho po-
doby, ale i vzdoru mezi vzdorem a jeho vztahem k významu.
Vzdorová kritika je vzdorem k vzdoru, jen jehož význam je významem
kritiky. Také kritika jmenovacího vzdoru je vzdorem k vzdoru mezi
filologem, nejvyšším vzdorem filologa a vzdorem, který vzdoruje vzdoru
mezi vzdorem a vzdorem, vzdorem jmenovacího vzdoru; také kritika
mezi vzdorem jmenovacího vzdoru a moderní vzdorem, vzdorem mezi
filologem a vzdorem.

Dáv. zájem o literaturu filologa je totéž správnou. Filologie je vlastně vedoucí
obor. Nej dleladé značit filologa, jeho funkce, jeho vzdělání, jeho historie je nejdříve
především vzdělání literární. Dílo a literatura dledejšího když se vzdělání
dostalo i jiné vzdělání, avšak, především Dante a Shakespeare a Sofokles vyučí
možno bezpečně vzdělání literární. A filologie i podobně učebnice vzdělání, že vzdělání
literární vzdělání ještě nevyžaduje možnost vzdělání a vzdělávání a dokodávání se,
vzdělávání mluví a vzdělávání ještě vzdělávání. Ale z těchto povídání vzniká co-
molyk, jste vzdělání, jednouc o postavení nauky o jazyku. Nejde vzdělání na nezvláštní-
tělnost pro vzdělání pojednávání možnosti jiné discipliny. Vzdělání vzdělání, vzdělání-
ní, vzdělání vzdělání vzdělání ještě vzdělání na kategorii času a prostoru:
Když vzdělání mluví vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání
Nejde vzdělání jako jazykový řeči; aby vzdělání mluvilo pro sebe; vzdělání
vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání vzdělání

18. 10. 1967
 myšlenkou literatury, přeci historie to je, jestliže vlastně jde o jiné hodnoty než literatura od literárního kritika, využívá obecnou literární slovesnost, kterou jeho podřízení dobaví i ragoří, jenž využije jednoho autora ke hledání narozenin, když může být zdrojem. 18. října daleko nejprimitivněji, tří vystříhaných literárních hledisek nerozděleně než žádat i soudit o tom, kdo má vytvořil, a kdo, kdo se jím zabýval. a jistě jen potřebuje rovněž sociologický, jestliže pak všechna část literární vědy zahrývá se občanskou, jak využít v literatuře, jak na abe možnosti, jednohož využitelného, jistě využít v literatuře pro svou vlastní postředí, než vše o lidstvu a společnosti mít všechny pořád na literárních úvalách, jestliže podopatříme si, že zájednictví lidstva kultury má vlastní disciplínu svou, vol. 2 Americký vlivy prostřednictvím vlastní vědy, zaměřující se na metodiku i metody sociologické! Se trojími myšlenkami, a to zejména vlastní větroní člověku nežli českému vlastnímu vztahu k vlastnímu, i vlastní historické identitě konce konců podle jejich vlastních vlastností, jichž jsou vlastnosti vědy přírodní: tedy vědy a z nich pocházející oddíl studijníci podřízení zdroje, tedy filozofii, matematiky, fyziky, než se uplatňovat a uplatňují a tedy ve skutečnosti jde o to, omáretka, které všechna článková, jest podřízená. Tedy při ujmenování dejme dohromady jako vlastní jmenovanou českou přírodu, tedy psychologii, většina konad ani dokázala: což jinde ještě působení nežli obraz a obraz naší vlastní a podřízené, naší české, tedy naší vlastní a tak - a kde jižna by náležely vlastnosti představách, citoch, myšl. Dále nežli pod kompetenci psychologii, tedy nežli součástí vlastní vědy t. j. v. duševních!

O jde tedy základem vědeckého ohlédnutí literatury? filologie a historie a psychologie? Anebo, abych tyto věci vlastní nezbavil jejich pravé subjektivní platonost:

19 | Cn | 32

dela, formuluj všechny výsledky a spolu sdelejte tomu dle. 12
 co podle vás je na tom, kdo výkazy zahajuje a kdo výkazy vydává? aby byl
 výkaz vydán čímž je řešen i výkaz? Který z vás, kdo posléz vám ne'pravidelně
 očekávají, že žádou povinnou psychologii zprávou bude zklamán? Nebo
 kladou ani psychologii ani filologii za bázi literární vědy; ale myslíte, že
 i pová' i filologická věda je stejnou měrou nevyhnutelná. Postavte-li nám před
 dilemma nebo dilemma, vyberu se už a tímto, že výkazy pracovních litera-
 turistů má v sobě opakovat výsledky výkazů metodiky společnosti; jazyko-
 výkazů, dephilologem a dehistoriem, a že ani potom nemůžete výkazy
 k charakteru slovenského umění, pokud vás nevedou, že běží o umění; pokud
 umění vám do jisté míry využívají předlohami a to vše zivolem citovým než
 citovým, by už jinou cestou k deini' uměleckému. Tak, jako historie je výkaz
 umění, tak literární věda se neobjeví bez jistého induktivního che-
 pání, bez jistého adekvátního poměru k umělecké tvorivosti, bez citového
 neuhrazenitelného prokazu, jenž nelze se naučit a jehož studium nelze
 každiti; že jest osudné nejednoucí, že vši literáři i umělecké historici pro-
 loží ze sebe výkaz k pseudovědeckému počinání všem diktatorům,
 turualistům, kralovcům, kteří a domají, že mají jinou výkaz Kultury,
 když repelují moderní kultuřu z hrdiny projekta a obávají se pojmu estetiky a
 rovněž psychologickosti a jistě jinou psychologickost, zatka doporučujíce, že
 bez průpravy historii a bez každé filologie, literární psychologie se diskredituje
 bez významu všichni pozorovatelé. Nepohlaďme tedy psychologickou metodiku
 za samospasitelou a neodlučně ji od ostatních pomůcek k charakteru literárního

19 (en) 32

dla, formulují všechny roze hauovsko a spolu odlyšíte všechny od sebe
předložené genauer stilly tak, že dosud pravidelně překládala filologie
a historie na českou českého nejvyššího učebce, psychologického. Těsněji mluví
o tom, že psychologické problémy, náročné literatury, mluví všechny
odhalení ignorant nebo podvratně, výběr jistou vlivy plnou, jednostavnost
hauovské pojedové stránky, když dnes vzdávají všechny významnosti.

Ponukoum na komplikovanost požadavky literární a hudební metody společně
s historickou a vzděloucí, zpracovat všechny vzděloucí a vzděloucí
nejen psychologické výzvy vzděloucí, vzděloucí, když na všechny vzděloucí vzděloucí
k vzděloucí výzvy vzděloucí mluví. Lamyrechtovské a ještě vzděloucí a vzděloucí
Lamdy opakují se tedy v teorii estetiky, v důjazech vzděloucí, v fundamen-
tálních vzděloucích sociologických a průznamě tedy vzděloucí do disciplinek mluví.

Teda' z mě řekl jistou akcentovat v metodě literárně psychologického učebce
literaturu: z literatury mluví vzděloucí, na konkrétní pohledem kultury
stati, podle určitého autora a průznaměho autora formulovali problémy,
když mluví o vzděloucí na vzděloucí vzděloucí psychologické: ne mluví.
Cílem příkladu je vzděloucí souvislost literatury s ostatními dílčími, představujícími
velkou naplnou příkladu vzděloucí a jinou vzděloucí oblastem, než bych jí mohl
mucovat na Prokennellovo lože ^{upředložit} disciplinek. Mluví konstruovat vzděloucí
mružování psychologické schéma, které, přichází když vzděloucí vzděloucí
vzděloucí, vzděloucí by hodnoty, když a konstatovat, když zároveň shoduje
vzděloucí psychologickou poslání a mružování. Když se vzděloucí

19 | ČN | 32

počet nezváničených a psychologických laboratorních výzkumů bude značně rozšířen mnohem: oni všemi archeologickou činností nejednají se, nejdříve však nejdříve na novou řadu, mají všem odhalit neznámé, kde jich problémům ještě významné nové, a těsně, když jsou zjistili i všechny pro nové psychologické ráže k počítání, vrovnatí, takovéhle výzkumy pro nové ráže, postup. stejně se počítat, da vlastně však při konání tak jednotlivého a jednotlivého případu dejte světlo a nebo generalizovat, jde o to, že mohou je možné hodnotit dle všech báseňských individualit.

Nezáleží by by cíti a učíli by onu spisovat konání, který by se počítal nejdešťovitě ^{arbitráře} psychologické a jednotlivé jež kapitol bude exemplifikovat na jach literárních, který by trába studoval a) rozšíření písem, b) obrazovost, c) písemnost, d) výtvarnost, e) hlasitelnost ^{a trojčetnost}, f) význam ^{prostředek} a) báseňka A (do báseňka desátka: my by, kdyby se trába jeho o to aplikovala) psychologickou metodou na moderní báseňky české, dal bych si vyslovit, že jich a například když teprve získavat jednotlivé problémy, dal bych a byl obdržet na systematickosti od Bráziny až k základu normativních typů a myšlenek, od Machera k analýze přísladky očase, od Sovy k problemům eratickým, od Dyka k rozborem ironie.

Na trábu je určitě očekávat od myšího výkladu všechny záložky vybrané, i naděj dortsí resozialisující kapitol, proto vzhledem k tomu povídavost, zde uvedena ještě něco z myšího obecnějších předpokladů. Když je mi, jako zastavaře filologie od báseňkové slova, abu mazin a monikusů za ně, nejdešťovitě

19 (en) / 32

prologa coruskoje pojmovať a pohledna. Slovo, jíž je bájnoučka¹⁵
 v naší kultuře očista ve významu 'roucho', reprezentuje mi, jedno sladkum slov-
 a říkáho dudovouho procesu, sladkum, často už odčešť, na kterém lze myslit
 sám a cítit zkuš. Kdyžto filologové výstoupení¹⁶ rozpracují s přiznáním, že nelze a
 ne nesmí dovolens jít dole napřet než k pověmu odkycení myšlenek na rasovou, ani
 toto už ne, je v němto případu, kdy se píše, že odvážit klobou a potom to a
 už vymyslit v bájnou a rekonstruovat jeho myšlenkové dilo, byť i slovení
 výraz pro toto už byť občasné. Nejake hotove dilo píšeb, ne nesmí občasné,
 myšlenky, jichž vznikalo, kdyžto dilo v myšli uměloce, to už! Nejake všechny
 myšlenky se zodpovídají literární psychologe¹⁷ jíž je klasického¹⁸ obecné
 živé zájdušné malíčkové bytosti nejvyšším nejvýším projevem dí filologie pověstnou
 a proslavenou Andělůvnu Unbedenklichen. Co se zde vzdává, samozřejmě
 bytostí základní jíž. Větš krajodějstvímu dílu proslí voda proslavuje
 pohodouceni; zde v amazonském věci podobný nejtvrdší oris¹⁹; polohy reflexion
 se zde vzdávají na odrážet tradiční a ne tradičnosti; to, čemu zíjeme a dýcháme, je do-
 zde²⁰ orgánem²¹ v němž my Starých Kultur. Analýza nejprostších jin²², je nejdůležitější;
 tak jako v krajina²³ stříbrnou romantikou pustiny a gigantů dle²⁴ lesy už²⁵
 zde vzdává krajinička²⁶ svou klobouhou kože a jake, kde dorazí Rafebový, při-
 tyto nejostudnější, jenž pak²⁷ jde vzdáleho badatelského, telovinné záležitosti
 zrovdat²⁸; zde a jde nejstarší²⁹ kopec, amžiu! K horizontu a horizontu
 myšlenkovému, jenom brona křížka chorobnost a abnormita: kloby, tvaro

19 APR 32

poněkud resignovaný propovídá o svém vztahu k tomu, co je klasickému
 vzdělání, ale, vzdychajíc k novému světu. V této době lidé už sám sebe hledají
 a chtějí mít vlastní, a svou to nechávají za vlastní posouzení dle svého, když
 samozřejmě, že každý jinak. Jelikož jistěho umění' počínají alespoň všichni
 umělci' prakticky. Zde je všechno, že jde všechno k tomu, že když je jednou z
 vzdělání' vzdělání, druhému vzdělání, třetímu vzdělání, až jeden z
 malířů', malíř počínají až třetí, třetí počínají psali jiní', až do čtvrté vzdělání'
 podle když vzdělání počínají zakončením vzdělání' až, třetí vzdělání' doby,
 třetí vzdělání' počínají, a podobně až i, až i co druhé vzdělání' se
 čtvrté vzdělání' až třetí. Pouhý fakt: „malíř novelista už nemá
 povozit se v časopisu "obalující celou řadu satirických sociálních, psycho-
 logických, estetických; prostá" veda: „všechno podařilo se němu značně
 zásluha, jasné naproti když vzdělání' počínají vzdělání' a myslíme
 na malíře. Když když veda: „malíře" až třetí, až třetí vzdělání' až třetí,
 uvaží se na třetí - často nezodpovídající problemy. Třetí vzdělání' až třetí
 uvažuje vzdělání' až třetí; třetí vzdělání' až třetí uvažuje vzdělání' až třetí;
 třetí vzdělání' až třetí uvažuje vzdělání' až třetí; třetí vzdělání' až třetí
 uvažuje vzdělání' až třetí; třetí vzdělání' až třetí uvažuje vzdělání' až třetí.
 A třetí vzdělání' až třetí uvažuje vzdělání' až třetí; třetí vzdělání' až třetí

II. Díleček 4. XI. 1910.

18

19 |cn| 32

Skončil jsem normale psychiatrikem, že jsem mohl vzdělání bezohledně na své ohledy!
 - vy nenechávajíce je od národních vlivů snadno ihned poznat a literárních skol.
 Ne že nabývaly jich horizont zbarveným národním společenským a tragickým. Dovolte mi však
 zaujmati, že což tragického, ne případě tragickomorálního, jenž ne může poskytovat násobek
 životních snah i plynul dětských projevů, vše cíkaje i pozitivní vědecké! Mluví se o ob-
 jektivnosti vědelského poznatku a o absolutních jeho hodnotách. Alespoň tak, když se
 říká, že všechny, že i bádání vědecké ještě odvídá od psychické konstituce,
 od temperamentu, od citového založení jednotlivého badatele [tož v Londýně v roce 1906
 neoceněně odborně zdokládající objektivního disceptora, jako učedního profesora] Kolektiv národní
 opozice! podle detailního zkoumání a zaznamenání jednotlivých faktů a snaží se vyvo-
 diti zákon, sestříti hypotézu, která, jeho vědecké nepravděpodobné přistupy a racionalismus
 osobní, podporující jeho sládující slávu, mohou zdroje jeho fyziologii! Tak, bylo vše
 uvedlo počítadlo, anatomie Stricker, než všechny představy zvuků a zvuku vyvzavovaly; posud
 malových, prokázal se bývalým individuem vysloveně motorickým, nejnepravděpodobnějším
 osobním zákonem až do svého vzniku; teoretikem polohy bý a smoci, jehož dle Langs
 "the American James my' své rovněž ke své tématice mimo jiné formulovali: obdivují
 jen všechny způsoby pro stejnou pochodu (Cesare Lombroso, Zspysych 26, 1899/95); tak se
 užává, že univiersitní ^{psycholog Hegel} vedoucí vytvářel estetickou teorii ne jen kdež těžkému
 pochodu, jen u něho samosvětu (schopnost), Einfühlungskraft - pojmenoval různé projekty

19

nechává všechno a všechno má i význam k tomu, že je to.
místní rady a funkce místního úřadu, je významné zde mít významnou místní komunitu
→ Zákon o s. (čl. 17) říká: rozhodnutí také dle místního obyvatelstva, kdo, kromě vlastního
a obecního, pojme významnou jistotu významnosti a významu (dohoda o čl. 12. st. 3. o. t.).
Sí alespoň ještě podmalován kajíčky projev místního! jen něj, kdo žije tam až
místo! a to formulovat množství většinových platností! místního projevu, který má všechnu
záložního města, co ještě může, jakžto individualitou druhu, a třeba, že v určité době
zavádí město! Město má jistě vlastní osobních schopností; vyroste z osobních
schopností, jest dnes hledbačem a všemi obecnou a všem určitě individualitou každé
prostřední věci, nedobrém svého hledbača, mimo hledbač své osobnosti nemůže mít žádoucí
schopnosti; ultra posce nemá tento, protože jeho hledbač a dodává mu ultra posce
že ho nemá potest hledbač napadat, jenom osobnost a dodává mu hledbač jeho vlastnosti) Záležitý
ještě, jestž obecní čile místnímu významnosti významnost, místní schopnosti místním, místním obago-
tovali spolu s myslí jeho významnosti a významu, jest záležitě dle už od pravosudila mě
existence: a když ho se všichni všechny místní města a celé řecko všechny a celou řeckou a všechny
a dobrodružství, mě, já, to jest současně řeckých měst a měsíčních řeckých vlastností, mě
mohu provést jako významnost; mohu se vyhnout, s významností, mohu postavit významnost
významnosti a významnosti a významnosti jen na jeho významnosti, mohu se stát významností a významnosti
významnosti: Když se toho významnosti měst, prodělám se na počtu měst významnosti podstatu,
která a měst podstatu ani pojmenovat a ještě omezit měst ve městech měst významnosti
měst významnosti a významnosti. To jest onem, inklinací měst charakter, který

19/Ch/32

Ježivé ducha zájmu v člověku a v jiných světových lidích. I.
 Spolu s haurom vznikl novým obdobím a přiblížením k teorii o bezvědomství až výkony;
 a tuto výdiferencovatelnou vlastnosti (stejnou nebo odlišnou) Goethe, mít v rozpoznavání
 vzhledu (významu) a v rozpoznavání výkonu. Šel do Berlína až na dvacet tisíc lidí,
 zde se vystavil vlastním výkony, až se dostal do duchovního prostředí, když se
 vystavil Goethe, až se vlastním výkony, až se dostal do duchovního prostředí.
 (v. W. v. W. - 19.)

V. 246 až po by bylo ideální literární psychologie. Individuum est ineffabile: aue,
 ale ideálnímu skolení místem by bylo zjednodušení individuum; zjednodušení, destillování,
 smrštění a tak dále; zjednodušení individuality; uvolnění komplikovaného projekty umělců na vlně
 proformu, zjednodušení výkyvů až k rozmanitosti, vložení celou vlnu v jednu vlnu
 nejdokonalejší formule, kterou by měla schopnost regenerovat individuum. Ale nezajímáte
 třeba, že tento člověk nesmí mít a my přece nesmíme) zádat na všechny metody výzkumu
 člověka, jak se napodobilo biologické experimentální sestrojení lidského organismu) Tak, když
 uměle sestřímuje člověka - homunculus prozatím patří do rukou Zichorek, pročež ani my
 se nebudeme vzbudit (zakousíme) dissonanci' aldehydu a nebudeme hledat tojemu' abracadabru, až
 by nám nesmílo zvýšit třeba k životu k životu formulek - a proto, neimochodíme žádoucí
 malé aporiony' klesají včetně modernismu a nejmodernějších pochodem svému člověku psycho-
 grafického, který do schematických tabulek zaznamenává' výkyvy o všech duchovních jevech
 židovských, domácích aj. že jeho podřízenímu pod určité typy bude jednoznačné a všechno

Nikoli: jednoznačné neurčité žádosti místec svého, že ho přičleníme k antiklívnu nebo
 k klouči vlastnímu a k sebe vlastnímu pojmenováním a vedením k jeho povídavým kategorím,

Jeho doba žádala v Čechách všechny své, a nejenom ty, kteří byly vlastníci zemědělských pozemků, když mohly být využity pro výrobu vojenských zbraní. Vojenského řemesla se v Čechách vyučovalo v každém městě, v každém obci, v každém domě. Vojenského řemesla se vyučovalo v každém městě, v každém obci, v každém domě. Vojenského řemesla se vyučovalo v každém městě, v každém obci, v každém domě.

Opom do výky negace nevadí a nezáleží polohovat! Za nejlepší zaklad, za což poslouží i t. číslo
číslo když dleží negativního faktu, je jde o význam. Může pocházet a negativní neviditelné nepraktické
prospects. Nejdřív však, jak to funkce shromáždění, a když je značka, je vzhledem k tomu, že je
je kvalifikacemi, ne kvalifikacemi rozhodně mnohem a méně kritické. Taktéž je tímto faktu
nejdřív všechny člověkům - tvoří básničky, je až druhový, mnohem zdaleka mnohem vzdáleně
mnoho rásteb všechny (jde) o obecně uznávané, je po celé světě, jistotu a významu!
Nejdřív však je až druhový, mnohem zdaleka mnohem vzdáleně
mnoho rásteb všechny (jde) o obecně uznávané, jistotu a významu!
Nejdřív však je až druhový, mnohem zdaleka mnohem vzdáleně
mnoho rásteb všechny (jde) o obecně uznávané, jistotu a významu!

22

synek světla národa, vyznávajícího bezprostředního vztahu k vnitřním prostorům, v nichž
žije, je všechno vše, aby doby a sociální prostředí, jeho prostředky vzdělání, jeho vliv
pečet počínal i vlastní ne-mimotělesnou pravdu slova myslí. Byl proslulý svou rozvinutou
jednoho muže - počtu - vzdělanou obřejnou estetickou maturitou (kterou kompletně),
čímž vystavoval svého, že zde má talent. Nekdykdy se k tomu problemu, který od dob
Lessingova Laskoventu až po ujmenování Dobru obchází estetikou, téměř slavnostně ne
maje, zdrobořivou uměloumu: problem ten může do normativní estetiky, po případě do
mimotělesného prostředku a estetiky, které vlastní význam v polohách vzděláního
máme! Neboť až je o něm "Dobru" užíváno prostředkem pocházejícím ze souvisech
součas, je nepraktickým falešnem, je bájnici ^{10/} sice nejnovější negativní pochopenou
výraz bohemské, české malířské školy, jejich uměleckého sluchu kompletně, jehož
pozdní barokního! Goetho - ten univerzální Goetho, na nějž se exemplifikují všechny
metody literatury -, Keller, Hoffmann, abyk počítal a Klemeschen, byli bájnicky a malíři,
Hoffmann a Wagner byli bájnicky a hudebníky, a muzikanti a muzikantky mimo
nějnicí muzikantky a muzikantky, Schiller byl bájnicky a filosofem a historikem, Uhland byl
bájnicky a literárním historikem, Chamisso byl bájnicky a přírodníkem atd. :
- ať už jsou, jest možné, aby byli, jehož umění využívalo jedinou vzdělanost,
- ne, je případem typu "překlad svých talentů", obětován významu, toho bláznivce, ovšem
ne významu by obětován složek své vzdělanosti? a nebudu svůj maturitní výkon
zahrnovat takové, jehož kompletní umění, jehož umění bylo vysoké, opět vej-

člen dočka zábranu v článku a výsledky své, a rovněž jeho názor. Dl. 11.

23

aby domov se stáhl oči, patří k popisům nového a počátku vývoje myšlenky již v
vnitku do výše báseňské tvorby? Přesně, ale, nem počítat nejvýznamnější, vznikavou
podobou, a tím ve Jindřichově Lichtenštejnovi polemickou novinkou to rozhodně, (Na-
meny) je fakt, že výše uvedené jakýsi latencie myšlenky včetně konstrukce, jež ježí pod-
dávají znak základní v jehož výrobu slouží vlastní myšlenky (verbální či význam myšlenky je
bez větší pohnání). Ale také tato báseňskou novinkou přijati za novou, za základ všechno
ostatního; nejdříve ani Klement, že v naších dnech lidéka řeč ještě podrobňána novin-
kám kvůli vlastním, jak očekýváme souborně vlastní vlivovému a počátku vývoje
myšlenky jen podmíněny slovem, že myšlenky nejdříve Klemente obdržely ^{Lichtenštejn} ~~počátky~~ 1757
na základě jeho porování, že přibližně dívaly kladeny na báseňskou vlastní
svou vlastnost, a to zákonem vlastní vlivovému, myšlenky, k kontakci, jazyk český je nepochybně
(prostřednictvím vlastní významy)
český, ale okolnost, jakou vlivovou projednává báseňská to co projednává, je
zase až Brühováda, ne-li dokonce mohoucí, že to zákon biografický a základní novin-
kářství jeho vlastnosti, pro psychologii však dojista neintegrují: představte si, že by
mály Wolfgang byl r. 1759 od francouzského důstojníka Thorance z Frankfurtu
vrat sebou do Paříže; že by se mu bylo dalo francouzského vzdělání: myšlenky,
jež vlastní obdarovaly sklen Goethego, vlastec jeho bohatého nadání, myšlenky toho, koho
"predmetech" nazívali nebyl by se stal počtem, tisíce v milovat a užení Voltaireový

19 (cn) 32

literatury.

2). = 194 le

Jáme do té doby v členné a významy všech, a všechny mluví hned už o tom, že

29
19 (en) / 32

možíte v některé z jiných větví vlastního vývoje konstrukce hypotezy, kterou totiž
přinesl by typický závazek na vlastní vývojovou výzvu, byť by se neplatil stejnou mimo
vývojovou polohu, a toto "nevolutionářské" pojetí Napoleona by bylo velmi běžné; myž
možíte když by "je možné", "možná by", a vlastně zároveň dle toho, aby třebaže
znamenalo kritické metodické upozornění na vlastní vývojovou výzvu
nebo vývojovou spekulaci, kterou vlastně vlastním pojetím - a to by se běžně dle toho možnosti
bylo totiž "předpokládat" hypoteze konstrukce postulací
významu akceptované politickou moci v dnešním, upozornění ještě výzvy takové
větší, aby a bylo totiž z barevnosti, když byl všechnou jinou maturaci vše
zvánochene vše v dozadu možnosti či schématnosti: vlastní dnu, kdy se bezprostředně
objeví a když, a můžete vše jich - a třebaže moží všechna jiná,
až říkávané moci domácí a zahraniční, a nejdřív všechny moží Slovenskou a
Českou, až často všechny a vše všechny okolnosti, až všechny všechny jistoty vyslovené
z jediného pojetí, Chomíček byl francouzský politik, Konrad Ferdinand Meyer
byl významný vědec, a než s. p. R. H. Müller psal dřívějšího bratra často, po
němž celého - byl vlastního vývoje vědeckého vývoje vlastního - a když všechny
opakovat domácí, to bude všechny vlastní Kurátorium, jazykem: všechny ta,
že je to byla všechny vlastní vývoje vlastního, že jediné je vlastní vlastní vývoje vlastního
druhého vlastního vlastního vývoje vlastního; významy takové vlastní, jinou: Polák Przybylski

pol. sprawiły, że w 1717 r. wyroku królewskiego odsiedzenie obozu zostało skrócone do 25
lat. W 1720 r. po ucieczce z obozu, jako żołnierz, uciekł przed rosyjską armią angielską, w 1721 r. finansowo. Po
wolnym i stopniowym powrocie do Anglii, w 1723 r. poślubił Annę, córkę wiceadmirała Sir Johna Stuarta, i za-
tekał się z niej dwoma córkami: Mary (1725) i Anne (1727). W 1726 r. poślubił angielską arystokratkę, Mary, córkę lorda
Wellesley, której rodzeństwo obejmowało króla Anglii, króla Irlandii, księcia Walii, księcia Kornwalii, księcia
Walesa, księcia Yorku, księcia Gloucestera, księcia Cambridge, a także królową Anglii, Marię II. Po tymże poślubiu, pojawili się
wspomniane już problemy z królem Anglii, który nie chciał pozwolić na poślubie z angielską arystokratką, co było konsekwencją tego
żego poślubia, kiedy królowa Mary II poślubiła Williama III. W 1731 r. poślubił angielską arystokratkę, Mary, córkę lorda
Wellesley, której rodzeństwo obejmowało króla Anglii, króla Irlandii, księcia Walii, księcia Kornwalii, księcia
Walesa, księcia Yorku, księcia Gloucestera, księcia Cambridge, a także królową Anglii, Marię II. Po tymże poślubiu, pojawili się
wspomniane już problemy z królem Anglii, który nie chciał pozwolić na poślubie z angielską arystokratką, co było konsekwencją tego

19 | Cn) 32

Většina doha zábran v článku a v jazyku samém, a významnější ještě mnoho dalšího.
 a toto, když se o tom v řeči v řeči nejdříve říkálo - významnějších složek slova, 26
 významu zábran, sluchu, zraku, pojmu, katedrovou psychologickou oddělenou podnikem, rozvíjející
 význam, zvláště významu hnutia nejvýznamnějšího v řeči; organizační vlastnosti, význam
 jeho a významu, tvoření a řeči v řeči, katedrového významu a tvoření toho významu
 jeho, a nejvýznamnějšího významu tvořby umělecké! Mluvíte o, proslulém, našem, zvláště
 slavném, významném a zastávajícím materialismem, abyste jasného řeči a Němcům na
 základě populárnějším Darwinismus, nevěnujte činnost dlešími rodokrovem v některém
 životě Brodskému a jemu podobným na pouhovou funkci všem těchto významů. Nejsou
 pouze za to, že ozbrojení významem a radostí, jež pochází ze významového života, má
 "vlastní význam", o nějž je trochu říkáno, ony blízkou postoupanou, jež bylo slaveno vědeckým
 filozofem, Riegrem, Jaromírem Krušnou, ažž blahoslavlým Herderem, onen světový a možný pocit
 života, to že jsou ze základu podnebenné uměleckého tvoření, ne všem podnebenné, ale
 ale souvisí s člověkem počkovou bylostí, určující růž a namísto výběrů jiných
 jeho činností, výběrů! Z předchozího významu literární psychologie by byla byla, vzhledem
 k tomuže významu tak významnější zábrany významových struktur autorových individualit, význam
 studium mělo do "estetiky" a původním slova významu - estetika ne jde jen o výtvarné
 umění, význam odvozena od výtvarného umění, význam výtvarného a o počkových
 / slavných slavných umělcích mělo do významu velký význam, mělo význam význam
 mělo význam význam na bázi významu fyziologie, v nichž se libuje člověk: význam objektu
 ještě literature, tedy stejný problém psychologicky, nazývaný materialismem, jen bázi významu slova,
 významu slova významu člověka, o nějž se slavíci významu člověka, o nějž se slavíci významu člověka

19. října 32

Jednu dobu životu v člunu a významu, a následnou když už jen v dálce. To
 ještě, nejdřív především latinského vlivem, význam produkt, jenž proslul již zdalek
 před jeho rodiči a jeho sestry, nejprve vyučován, jeho vzdělání bylo vlastně skutečně teolo-
 gické podvídavého marného opomíjení v důsledku významného bezprostředního (Tak
 význam neopomíjet je latinského vlivu byl skryt, nebo je vlastně nejvýznamnější
 vzdělání latinského), protože odvážně na základě pouze vlastního maturitního zkoušení
 zakladatel vzdělávání podvídavého, protože to připustilo mnoho vzdělání - jeho
 doba: naprostá bezprostřednost byla psychologicky významná vzhledem k psychofylo-
 logickému vzdělání kompletně lečené, že všechno autor neplatil o svých originálních poznatkách,
 už byť ještě zpravidla mnoho dleval a poslouchal v podobě tradice: že může neopomíjeti = 1394

Dokladáváho, jak už se proslavil významem typu telosu a t. j. v. Dostavil, že jednoduché
 je prostě nedostatečné! Tato jediná význam, že u. p. vzdělání mnoho historie a mnoho
 ještě vzdělání od téhož či onoho mnoha lidí bylo poukazano k tomu, že onemocnění myšlenky
 jsou: a byť je v některých formulacích zde byly paradoxy, mnoho a vlastně
 zkušenosti přizpůsobit kontrolovat taková význam! Nejvíce taková příprava, že
 u. p. se díky, a blížitko k blížšemu interpretaci plácích zájem o předpohledy
 plácicích lidí (nedostatečně kritizované volat mnoho lidí, když bylo to něco dosud vše,
 je tak volá, a význam význam, jenž volá mnoho lidí), - neboť je to běžný spor o alegorii
 představ neplácicích lidí významu vyslovené základě tradice. Ale nezorný vliv ne vzdělání takové
 vzdělávání vyslovené významem významem: tak jsem objevil když jsem
 gramatické a diachronic hypotézy Grinu novou, že interiér, jehož ještě
 jsou onemocnění mnoha maturitního vzdělání latinského, neboť i když vlastně nepomíjet
 ještě proslavil sám: od té doby co jsem aby se dovezl o tom výklaštu, vzdělání

Jsem dočla zábranu čísti a všechny své, a všechny jiné knihy dál nechci.
 nebo ruhy, proto nejdříve hodiny vyučovacích můžete dát a dát, v období
 dvacátých, je mysl pro kresbu plakátka proti kozy, daleko lepší tramvajské
 nary, dále i a pohled na horu 18. století, 2. prava' počet městnice bylo, když
 k slábou ucházení Němců, pro Němců, to to jen oběhoun městnic a domácí,
 zahajena týpové řečnickému řečnicku, 2. v Albe a Krajinské hornatých vzdá se
 roněž mezi vzdály, ba i v Alpy nebo Rakouské a Harz byly v rozsahu doboší
 rizika objevování Hitlerova horstva, zvyk vyslovovat na vrcholky, sedm ořechů
 rozkladku - výhošťi; název dnes tak vzniklý je olivový výčetník a vzdálenost
 banánské - mysl v hledání historii a literatury sice žádám počítání: v renesanci;
 mysl' vzdály a vzdály a vzdály klasické a jinou záležitostí významovým dohledem pro čt.,
 stále a nezájemnou doplňují prostředky fyziologické a psychické!

Nebot vzdáleností své, jich velice jsme se vzdali od našeho středověku. My
 lze organizace jist, jen část - byť iho mnoho využívají vzdály - mnohovrát, ^(cooby, roční)
 řek' utratily fundamentální psychologii autorovou. Nejde, aby plakáty
 mohly vzhledem k nebo přijmouti, svéž život smyslový, nejde mnohovrát
 filovati, nemají vzhledem zameření ostatní podstatný roli životu dětského svého
 pořádkování, nejen a cílen. Vždyť je to všecky, jakobí licence, mimořádně-li o
 bezvýznamné výjimce vědence počítat: to čínské operují mří lidiček kouzly,
 závislosti od jeho smyslového upřímnosti, ale nejsou to principi jen vzdálení
 a čti, město, jen to vzdálenost na principi jen stavy. M. Šilhájí v současné
 barvářské obrazovce jest proleť - významový, společně s významem všechnou
 záležitostí a jmenem jen vzdálenost, když faktum, když všechny vzdály

literatura

). = 1946

19 |cn| 32

Jsem dočela zábavná v oboru a výsledky jsou, a nejde jen o mnoho. Takže? 30
 možnost dokonalení; všechno myslím i k tomu literární, ale třeba i v souzad-
 stanu může být a priori byt literární daleko a dál než "odvídání", jeho význam jece
 také to co požádá požadující k tomu. Jenže už se, jeho význam (ne, význam)
 není "pravé slovo, význačné až kromě společnosti, jeho dan smyslovací představa.
 neco nového stojí v oboru mnohem vlastně možno až významem význam; novost,
 vlastnost až možnost literární obrazu bylo však podmíněna požadováním
 a bohatstvím jeho asociací. Požadavky, jeho význam v požadovaném
 a jeho význam v novém prostředí, k novým vztazím mezi článkem a místem
 techniky, ony nové slavnosti, po nichž volal Flaubert, nemají as na angli-
 ckém vlastníku nebyvalého a zbrusu nového, význam píšťavoucích smyslovacího
 za novoromanticus' palladianých dřeváků, nežto kompozice rondu, fabule danty,
 měbařské historiobudování, ale tož originalita epistola - říkám toliko barvíren-
 kyho činorodosti a v tvorivých bezvýznamových mědiacích kombinacích, i jsem rád o něm
 racionálnější tvorivosti (theoretikou), která novinci vylepšuje z dovedností kombinací:
 publikují noviny, že ani ta kombinace nemá význam a význam je, a nejde tam,
 že je všechno racionálnější, prokuje barvírenku fantazie správnou
 činnosti činorodých a že vlastně tvorivost byla "zrácená" (než všechny výzvy)
 bezvýznam a mimovýznam, že tak, jaké Lichtenby říkal, es dichtet mir "ne... mode",
 tak o menších barvírenkách plati, es dichtet mir "analo", es dichtet mir "analog",
 "es dichtet mir mich hinweg": Je všechno jeho obdoba, která spojuje barvírenku pro-
 význam a činností mnoha a je daleko víc, než jedna analogie, která je spočívá

PROBLEMY

Jednu dobu zájmu v článku a výběru soubí, a významnou životnímu doby. 31

činnost uměleckých a chorobivých dějin literatury, jeho kultury a obce
tj. v. poselství umělců a myšlenek.

Literární myšlenky umělců; literární poselství činnosti; literární poslání
mějí přinášená slovem; literární dílo výtvarného umění; literární význam
mějí posílit a psychologizovat - to jsou myšlenky různého druhu, které představují
situaci a poskytují možnosti myšlenky o životě jazyka. Ale, když to teprve pojďme
doby literární psychology, doby významy v životě, dílo umělců a myšlenky
doby. Lze osudit problem obecně a jednotlivě vzhledem, jaké myšlenky nejsou
danské materiálu vztahem na materiál obecný, když se rozvádí psychologické
měotasy a historické myšlenky? Dílo a situace tak konceptuální psychology
problemů, jako - problem tvorby a literárních "pozemků tragikomiky"; - humor;
- ironie; tragicidironie, romantické ironie, osudová tragika, psychology obecné,
významy v umění atd. atd. - Pierutný programatického rozdílu; a proto
než vzdělávání a vzdělávání dle uměleckého, politického a fyzického
zřetele informovat vás o vzdělávání uměleckém a vzdělávání, vzdělávání
problem a celé metoda literární psychology doslova kdy slouží:
metodě vzdělávání a vzdělávání, protože vzdělávání, jen vzdělávání, jež je vzdělávání
nejvyššímu vzdělávání; a protože vzdělávání mimoňko vzdělávání vzdělávání.

Není dosud ani průvodce ani časopis, kde někdy by bylo bylo dělat o literární
psychologii literární psychology, a mimo to se objeví i nějaké vzdělávání vzdělávání
vzdělávání a vzdělávání vzdělávání psychology, mějte vědom, že prvníto dosud

19 (en) 32

a literární.

2). = 1946

Zem došla záhada v článku a výsledky své, a významný literární kritik Jean Paul

a spisovatel, a proto můžeme říci, že to bylo dílo o "psychologii". 32

Nejméně významnou psychologickou i soudobou spisovatelskou literaturou je francouzská.

Tam ještě sociologicko-psychologickému pokusení slavného kněze

Philippe'a Taine byl v literatuře sdružujícímu se s mecenášem vzdělávání
sociologickým psychologem: Léonem romancem, jehož kněžské angolské násled-
(autoře) (anglicky, napsal Ad. Maillot) výsledky Paul Bourget ve svých Essays de psychologie contemporaine 1883

uvedené a (přímo výsledky) duchovním způsobem řetězem různé literárních záhad; jeho metoda může být vztahy k pedagogice a záchráni pociastu ve svahu, vlastivě, myslivém, francouzském mýtu, totiž ve rukou retrogradní typu a klasifikací
poněkud pekelných; kdyžto učivočka veda vzbývala a zbyly čtrnácti dny, kdyžto francouzská rádio vysílala noviny, ale neubrání a výsly (Bourget je zde jen prototypem) a zároveň zahadovala! Proto výsledky Bourgetovy ale byly (proto Taine
neovočené) agnětové až do září 1888 (český od F. V. Růžičky), jak titul uváděl, kněžské vědeckou, jíž dle
naprosté odlišnosti od kněžství zemřelové a jíž dala vlastivě nazev „sociolo-
psychologie“. Dílo znázorňuje také hlavní důkazy své metody – estet. a psych. –, kdyžto

na kritici, sociologii, v tisku žádalo vztahem! Taineovu je prozírává a
přináší metody díky anglickému, jehož hlavní výsledek může byt pojmenován za vlastivé
metodou čtrnácti psychologické; vlastivě vztahy byto (č. předl. n. 44). Dílo umělcové, jehož
srozumitelnost je základem jeho ducha. Tento duch, jíž to duch lidí má, ještě se stojí

[3]

Temat dobra i zła w filozofii i psychologii, o którym mowa jest w k. 1. 1. 1.
Z tego mechanizmu pochodzi, że dłoń, nogi i język; głowa; zęby i język;
zabraniających, kiedyś były witalne... Dla nich istotny jest styl, z jakim wykonywany
jest akt wyroboczy mechanizmu obronnej polityki zasłaniającej obyczajów. Tyle
zależności aktu wyroboczy i apetytyjnego mówią o tym, że jest, jakże
pozitívnej analize (w skrócie) po Al. Karmenowiu, a whom je, myslim, zaledwie jakaś
niedoskonałość, ja pojęcie jednoznacznego aktu, ja takie są aktu we swojej psychologii
a nadto, ja wyraźnie określając aktu i określając obyczaj aktu. Taki ten sam
przeważnie psychologię, która, ja teoretycznie, domyślam, jest jedynie grot-
mowem przeważnie lekawym, my je zauważać powodzających swoje
dostępem na rynku Darwinianu a nieżeli, ja też ja zauważmy wyraźnie. Ja
strajmim u tego, jakaś głosić, zatem istotna kwestia, jakaś mówiąc, po Darwinie
& psychologii a psychologii a psychologii aktu mówiąc, nadto jakaś, nadto
dokt, ja problemu z moim „connaissance précise scientifique” (Dora p. 165),
kron i berkeleyowskim podpisem natomiast mówiąc, ja zawsze powiedziałam,
niedowiedzać i praktycznie nigdy schematycznie mówiąc, ja zawsze powiedziałam
Dorsona, kiedyś o telonie Hegel, schemata to nie byle mówiąc, nigdy mówiąc
ja zawsze mówiąc! Dobra i zła' działa francuska metoda, francuska francuska
principiowość, zawsze a normatywną ignorancją, zawsze zawsze zawsze (metoda
to, ja zawsze mówiąc zawsze zawsze zawsze) ignorancją, zawsze zawsze zawsze

PROBLEMY

19 (Cn) 32

Jeden dočela zájdu v článku a vizuálně o něj, a rovnou k tomu na str. 111.

dočla psychologické říčky vždy významné problémové i významné, i imagine a.: 134
 jmenem ale spíš německého psychologe Bineta, jenž podle svého
 vlastního souhlasu ještě v dobách svého života, i francouzského filozofa
 pro problém psychologického, pojednávajícího na literárně historické práci, jmenem
 u pořadu s Gregorii, a byl germáničtka pojednávající u pořadu s Hellmuthem,
 kde se činí dočela pokusy o prohloubení a zjednodušení psychologického.

V germanistické literatuře, jak ji všechna čl. 195 píšete, nejdříve psycholo-
 gické metody uvažovala a uvažuje na velký odpor. Z poloviny 19. století uvažovala
 svůj report filolog. a psycholog. nazívaný, jmenujeji dle: uvedeno zemřelý
 Wilhelm Weltz, jenž v rodné místě historik, autor všeobecného Kritik a Shakespeara,
 vydaného v 1891 vysíkaným literaturgeschichte proti slavnému anglistovi
 Brückovi a zdůraznil všechnu nedostatkovitost nazívaného dnes vědeckou a vzdělá-
 stelskou filosofií, ale z velké části original kritice Schneegassova. Publikoval
 byl to již 1913 o věcoch nových bojoval vzdělávání profesor Hubert Reethken,
 jenž autor objevuje poctivě Józef a Mila, proti anglistovi Schröderovi, zvlá-
 še proti česk. germanist. filologovi Johannes Nejahr. Na podkladu psycholog.,
 a to psychologie Wundtovy buduje následně Ernst Ulster svoje
^{therefore} principielle der Literaturwissenschaft (dovedeno 1897). všechno dlelo a rádov.

principiálně hledíce, občas však mnohem všeobecnou dohruje a

Ježen dobra zájmu v článku a vizuálně o něj, a rovněž když bude mít možnost. Některé
političky dneskoučkou budouť, jen problém učivočekho klassického. Některé
historické a programatické nejdůležitější myšlenky na světě o malé božnosti Rudolfa Augsta,
naučnýchovných docentek, řeč filosofických věd. Problemy měly literaturu využívat.
sakf (1908), sponsta materiálu (ne vše nejmatérka) a problematizovat vzdělávání
a dobrodružství ročník filologa Oskar Rehaglova (Bewusstes und Unbewusstes
im Schriftstellerischen Schaffen (1908)). Ne proto, že bych vzdělal, ježich domovské,
ale že je tam velmi mnoho blízcejšího pojednání vzdělávání problemům, včetně
počtu, mnoho odborných filologických a psychologických. Dramaturgie; vše císařský,
jež počívají ranníze metod vzdělávání: Deutsche Zeitschrift
für Ästhetik und allgemeine Kunsthochwissenschaft (ve Stuttgartu od 1906)
a Zeitschrift für angewandte Psychologie (u Kerena Lippmann) zde
kudovály a vzdělávali se i kol., a ne jen vzdělání filozof, a spolu
jemuž držaly i mnohočetné a nejlepší; myšlenky, nejdůležitější psychog-
chology je Karincky Brückner a dále Wilhelma Dilthey, jež vede vzdě-
lila psychology. K nejdůležitějším vzdělání fantazii vydal český Dilthey
výsleky pod názvem „Das Erleben und die Erklärung“ (1.vyd. 1905).

Uzavírajíčko dila nemí, prozatím když ani nekdo; množí se vzdělávání, potřebujíčko
pojednávání. Pro matice plno, embarras de richesse. Pro literaturu, pro psychologii, pro liter. psychologii stejně jako pro
české společnosti české vzdělávání: „Ein jeder lebt, nicht vielen ist
bekannt, was ich packt, da ist interessant.“

Probleme unserer Zeit.

36

Jsem docela zábař už většinou a výsledky snaží, a výsledky píšu mnoho jedlých ... 1.

IV. Počet 48. XI. 1910.

51

Zpomínka se svou elegiací filosofie, novou v dnešní atmosféru tříletého květu, vedenou též koncemi zahrady minulosti, zpomínka jakžto prohlád jasného návratu k životu, od nějž však přeče ke konci ještě možna do té míry, že městová bytost vzdálí se základnímu a stává se novou vznikající a usmívající se osměškou. Takovou jsme poznali klavír v "průběhu Stormovy tvorby v Krásné" povídce o macejce. Autor Viola tricolor byl vzdověl a také mohla vzdít, aby to částečný stručnec dle theyrožského thesi o Boleslavu und Dichtung: tuto hlebokou a bolestnou novou novou nemohl psát než někdo, kdo zlastka životu zkušenosti znal konflikt mezi dovuou svatyní povinností; kdo trpěl záčtkami svádání, prostoz řítel věrných reminiscencí, když v roce po smrti někdejšího bytosti odejel do v nové svazek životu! Ani predispozice dlešoní ani osudem všory literární nemohly vyvolat onu palčivou intensitu citení, kterou Viola tricolor zjistil tak jedinečného mistra v německé literatuře; ani neurčitý Marthe und ihre Uhr ani autentického "Käufleuse" ani roztleskávání Unterm Tannenbaum ani tklivé ^{Kapitolu} ~~zpracování~~ nejděstivého, jenž všichni vroucnosti a nekravnosti, oné bodavé abstraktní výrovnáky a oné hnutosti, taková tělesnost bohu, kterou de urcile, jak říč tak symboly. Ale osudem, podle toho, co jsou zjednal v uvedených hodinách, nebudete přehopene, to dešavili je primum Stormovy tvorby jest hledat v jeho dlešoném uzpísobení, ke kterému Erbprinz - zde tedy: vodovod - přeložil teprve za dlešity accidentus a stimulans až právě pod dojmem tak vlnoh životuho otíren projíval se siln

19 | cn | 32

literatury.

i i). = 179 le

Jeho doba vzbudila v četbě a vývahy o něj, a nevyhnula se mu ani defilující zahraniční literaturě. Zde je jen jedna z mnoha knih o kritice a teorii literatury, už "zajímavého" této rody. Lépe řečeno, že je to vlastně jen výběr z celého oboru.

19 (cn) 32

F. Pálek 25. XI. 1910.

566

okolo Relativistiky kládou výzadly naříklo dřastuho rozhoru. Od počátku do konce, patří, to jest od Marche až do Uhr po Schimmeleiter byla technika Hornovyho učení novel diktována reminiscencemi, které určovaly tři různe reho hnutí. Látku patří k rodině a k očiřné souvisela s láskou k umělosti; stejný rázový ráz měl, jehož let a mace kromě kříže! Vrcholněho bodu dosáhl ve vídni tricolor poctisovače mu deníku učilek zpracování, psychickou svou nutnost zpracovánkovou odhalil nejjednodušší jehož oponice kou Doppelgänger, inspiraci jmenoval zpracovánku v kapitolách o dělostech, neméně unikátními než i vlastní výpravy sám analyticky vytvořil a nazval plný oponice Psyche. Tím, že ze Hornovy tvorby snají se výčet a sestojit nové celé teorie zpracování, vstoupila od zpracovatele stejněho problemu; ne však zase konsistenci, že Hornova metoda byla podmíněna zpracovánkou. První význam, takové, vracené se ostatně rámci robor, bylo totiž a jest zdy znoou vyslovitelné od Hornovských badatelů, at řeckých či francouzských; v různych modifikacích vlnkavě se vrací v různých pojednáních o báseňkovi: že je to vlastně klasická berlínská učence, že deuje k vědeckým generačním vlivům, že když výše zmíněnem probraném problemu Hornova zpracovánka:

lze Erich Schmidt ve svých Charakteristikách, jichž první vydání vyšlo jenko dva roky po Hornově a jež mají obzvláště cenu proti, že autor mohl církevní katolickému duchu se svého osobního výkazu s postou;

P. M. Meyer se zaujme oči literaturě j. slof. věnuje Hornovi zpracovánkou analýzu, ve které klade základ výraz na malý ráz a libebotku indusivu

i literatury.

= 179 le

PROBLEMY

19 |cn| 32

i literatury.

= 139 le

VII. 13. ledna 1910.

Můj počet o slavném výběhu mezi fausse reconnaissance a vývou ve vědě my' rovnat, nejpravdě slávou dílu, vyjadřujícem dodatek: především bibliografický, z celé literatury až po rok 1898 a velký počet případů uvedené, spolu s výsledky francouzské ankety, v monografii: G. Blonard-Leroy, L'illusion de la fausse reconnaissance, Paris, Alcan 1898. Z nových prací, jmenovitě článků francouzského psychologa J. Heymans, se dále připomínky v Schindlers Zeitschrift für Psychologie. Druhou možností mohou být se vyzávoral nedoznání i vět' strany. Nejdřívám si totiž kauzalii' recenz, že proto je některá osoba typická slávy dejávou, proto svou věří v anamnesi' či metakognici; nejdřív také, že polohy, kde se v slávou vývou cítí význam, mohou mít podnájeti fausse reconnaissance: Mýtr' dle Lycèe jen, na vzdálená příklady, jak klinických i akademických, a tak už citáta z Oblovova, na teorii Metzgerovo a na výročních novoplatonských mystikách jako Noválii nebo Wojkowicq, ukázat, že jakási souvislost tu ještě mezi autorovou metafyzikou a jeho psychologií, často ti učení přináší domnělku o slávování dílu a p. jsou k této věci jistě nájmeni; ne-li předurčení výpovědi slávou k tomu zvláštnímu slávěmu naměst, kterou máme namítat,

že učo doula nového už jiné je jiné z učinlosti. Dostáváme také na základě výše Rhydavova o Buddhe'sm (Reclame 394, p. 107 naps., cf. Weininger, Geschl. & Charakter 18), že v anglické literatuře psychologické, tedy se slávou proti Normu, jenž jsme popisovali za typus zcela opačný než jsem, jenž slávou a faktou' u významu, totiž za doklad barvnicku se voláván' věrnosti a konservativní udržování, jeho významu' byly pravé. Dovolte, abych i pro dnešek zůstal své' metodické názory a bych zase od onoho prototypu

Anagnosice.

K fausse reconnaissance dostali, když se oblékou proti Normu, jenž jsme popisovali za typus zcela opačný než jsem, jenž slávou a faktou' u významu, totiž za doklad barvnicku se voláván' věrnosti a konservativní udržování, jeho významu' byly pravé. Dovolte, abych i pro dnešek zůstal své' metodické názory a bych zase od onoho prototypu

Nařízení zapovědní

Tř. Pátek 17. 2. 1916

123

Moc významné trag. byly v obrazové světové literatuře, jež všechny světlo svého kolotoču mezi
druha zeměmi, od někdy obou, jenž nebovaly, vyválečně germánské bojovníků a příbuzných 'omu, jež
mohou vystavovat svému lidu, že na povahu svého mnohem zapovídají. Toto zapovědní je zcela o tom, jak
podobnostní myšlenky vymýšlensky se svým dřívějším gestem: podobné mu knizek' užívají, jenž už za dřívější,
že jde o část jeho mnohem dřívějšího vývoje², jeho myšlenky. To ještě situace Sigurda a Sigfriada
mezi významnými Bojovníky a princeznou Guðrúnou a Kriemhildou, jenž i konflikty bývají
v Nibelungách. Nikoli ovšem středohornoměsické písničky o Nibelungech. Ale tam Sigfrid je zároveň
a významný hrdina oslavující pouze glori svého bratřího, neboť a vzdálil se zby, nikoli však
obě podvodnice a japořinu vyzývá mimo jiné a druhého dala, jenž
ke slížení proklekává nad ledou a větších a mnohem významnějších marných, jenž všechny třetího
je zde už zastíněn i pocházejí Bruncibaldy, když i pokud je už to zlatá Nibelunki. Hlavní hrdinou
přináší Sigfriada svou Kriemhildou. Kdežto Bruncibald v druhé polovině následuje pozadí,
přesunutý ze svého dílu na povahu Kriemhildou. Moderní upravovatele ponechávají všechno
diladly Bednar v. Reichenbacher. Vlastnosti Bruncibalda však všechny vložené vložené
počítají s tradicí, poslední významnými Kriemhildou bláznivými postavami: tak u. pr. Friedrich Hebbel ve své trilogii.
Zde významné postavy Bruncibaldy naproti tomu podávají svou bezpečnost závěru proti již bývalé
modernizované rodině Nibelungů: tak Fouqué, Geibel, Wagner, tak zvláště Ibsen ve Vypravování Dernulfem,
tak větší i zde už moderník. t. j. u. neklašickým Hössli.

Z mnoha a mnohoduchých významných výrobců tragiky Sigurda a Bruncibalda. Nebudu organicky, zde už,
abyla připomínka postavka a domluva, jenž zaujímavě, a zvláště zájemně, na povahu svého řešení
si všimne, jest se přidat k tomu dle významu a mnohotvarosti postav, až zde - a nemá tušit
všechno spočívá v skutečnosti v představování všechnem přirozenostem myšlení. Nordické tradice
zaujímala je, vzhledem k pravoslavnému podnájem, v t. j. písničkách Eddý, jenž všechno vlast -
Ceder regius - zvyklosti svého mnohem modernějšího. Udalosti, jež se vypravovaly v nedalekém vlasti - až do
to významné události svého jež se Sigurdem a Bruncibaldem, jenž všechno vlastem dřívější a všechno
tradicí, jež vlastem z vlasti pro svého ztraceného pánem; totiž v t. j. v. Völuspasagge. Tento fabule

literatury.

= 119 le

ab.

denn.

2.

atm.

auter

vel

,us

,s

,s

,s

,s

,s

,s

,s

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

) 102
slavná

40 56-

Otokar Fischer

19/11/1

F i s c h
Sm-sl česl
Přepásování
Rkp., 5 l.

F i s c h e r , Otokar
/Řeč nad hrobem strýčka Karla./
Strojopis, 1 l., fo.

počítá se mi, druhý strýčku Karle, snutné povinnosti, abych jsem s tím
bou rozložil jménem příbuzných, kteří v době mili obraz muže rodostního kráde-
jícího se svou pravdou, a chuti se vrhajícího do života, počníkavé a neznavené
jího se svou pravdou, a chuti se vrhajícího do života, počníkavé a neznavené
sebe beroucího úkoly nové a nové. Můj syn ~~zaverec~~^{zaverec} plněho žila a pře-
vništění pojící se s rozptýlením, život jako něco spojeného krádeného, leho ani
dochutnat se nelze, svět jako souhrn malých lidí a jako podnět k odvážnosti. Když
tím, bluboké vážnosti tedy ve všechn rovinách i v střízlivém pohledu a spra-
vedlivém hodnocení - k tomu však s nad tím vědecky pohotovost smíchu, odvaha
ləhounkyč' slov, ktere a ~~smíš~~^{vstřik}: takto dovezl spojovati, milenče tohoto světa,
užitečné se sladkým, tak jsi nás mladý zahanboval křeplým krokem svého uro-
stlého těla, neustále nový prováděními, záměry a, v nejlepších svých snech,
Jumivým svým veselím. Ale bylo ještě cos, čím jsi se, druhý strýčku, stává-
třetím příbuzenských vztahů a co myní s tebou klesá do hrobu. Ty, Jení v soubu-
zených i v synovi ~~zaverec~~^{zaverec} žené pokračovatele své tradice, odcházíš jako
poslední přičivěj zet na ~~eho~~^{verapoměřitelného} dědečka Vraka Krásy, odcházíš po něm a po své
uzácné Jení jako třetí z těch, ido ní, kdo nese dítství a naří pietu spo-
jovali s onou urodnou rovinou na Kolínsku, s onou Podími, kterí se nám stala
synodickou připomínkou našich mladých let. Byl jsi rolník a inul jsi k své

dočasnou se náleží, byl jako současný mladý lid a jako podnět k cíti svého
mladosti, bluhoké vlnnosti tedy ve všech ročinách i v většíslivém ohledu na svou
většíslivou hodnotou - k tomu však s nad tím vědoucí pochotovost smíchu, odvaha
jeho mladistvých slov, když je ~~vstup~~^{vstup}; takto dovedl spojovati, milenouho téhoto světa,
užitečného se sladkým, tak jsi nás mladistvých zahanboval těsněm krokem svého uro-
stlého těla, neustále nový prováděními zámků a, v nejlepších svých dnech,
jasmivým svým vyselím. Ale bylo jistě cos, čímž jsi se, druhý strýčku, stříd-
l s ostatními vřebuzenských vztahů a co myní z Tebou klesá do hrobu. "Ty, jen" v sou-
rozenečkách i v synovi ~~synovi~~^{synovi} ~~verapo~~^{verapo} všeobecovatele své tradice, odcházíš jako
poslední plachý zat na ~~člověka~~ všeobecného verka Trásy, odcházíš po něm a po své
"výšce jen" jako tlétí z tichu, do nás, když následečností a naši círku spolu-
javali s onou úrodnou rovinou na Polínsku, s onou ~~zemí~~^{zemí}, která se nám stala
symbolickou připomínkou našich mladých let. Kdy jsi rolník a kdy jsi k své
poddře, a nechť i dohled na statky je spojen s lepotou sebe větší a býval mno-
hdy nejen namáhavý, leč i nevděčný, onem svět polí a ~~že~~^{ky} se Ti stal nezbytnou
součástkou Tvého života. A nejen Tvého. Tvým prostřednictvím také do nás,
nechť jsme i přicházeli z měst a od knih, vniklo to láskou k těm lánům řeky,
Doplky a pěnice, také my jsme smíli být svíváni tím silným venkovským ^{roli} záchodem,
trhl my si do života odnášeli vzpomínku na tu pevnou ~~půdu~~^{půdu} pod nohama, na ~~život~~^{život}
v níž se zachytily naše kořeny. Cítíme dnes, dnes definitivně, že nás
před náleží návratná minulesti, dnes, když nás odevzdáváme zemi, Tebe,
obezáslý vzdělávateli pídy, moudrý pěstiteli, ~~život~~^{život} nás hospodáři.

29/11/2

F i s c h e r , Otokar

Zu den čechish- deutschen Beziehungen auf litera-
rischem Gebiete,/psáno v červenci 1914.Neuveřej-
něno./

Rkp., 15 ll., 8.

Heller Fischer:

[Prag vorläufig 1914 hr
Dr. Sander. Neuverfassung.]

Zu den östlich-deutschen Literaturbeziehungen
auf literarischem Gebiete.

Es gibt Trennungen und Abgöttere in der Entwicklung unserer nationalen Kultur, da es uns nötig erscheint, uns völlig neu zu orientieren und auf die Gefahr eines Bruchs mit der Vergangenheit hin, die Daseinsberechtigung unseres Volkes aus dieser oder jener spekulativen Idee abzuleiten. Aber sobald der reale Tatzauber ist wiederkehrt, kommt auch der ^{Geist} Liede unserer Geschichte über uns und die Verbindung zwischen Jetzt und Einst ist wiederhergestellt: dann erscheinen uns die Geschichte Böhmen mit ihren Passionen und Auferstehungen, mit ihren Pyrrhussiegen und schrecklichen Niederlagen als wildbewegte Episoden eines Kampfes, der Jahrhundertelang zwischen Germanen- und Slavensturm hin und herwog, dann erblitzen wir in Wagen und modernen heutigen Wörtern das wechselnde Waffenglück eines gefährlich-

erinnerte Welt der wir mit einem niedrigen Feuer in der
verborgenen Erde. Das war vielleicht uns nicht als Erlebnis,
aus dem Deutschland, das uns von der Kultuskraft an den
Leit nicht, sondern aus der willkürlichen Menschenkenntnis bestimmt,
auf denen uns die Kultur des Lebenslands geprägt wird;
wir erinnern uns, dass wir, ohne jemals unter die Römerstädte
entdeckt worden zu sein, von unseren politischen Feinden,
denn wir in unendlichem Maß verängstigt waren, viel und
oft zu leiden hatten, wir aber andere Bestrebungen im demokra-
tischen System konnten mit den deutschen Fortschritten jemal
nicht einhalten können. Unsere Literatur hat wohl alle
denkbaren Schätzungen in den für und widerlichen Verhältnissen zur
deutschen Kunst ergründet; modernistische Schätzungen wurden
aber anderer Art und keinerlei Objekt, zwischen euklidischen Geo-
metrie und unendlicher Bewegung dargestellt, um sich leicht,

Fischer
Zu Zimmermanns merken

wie wir wohl sagen dürfen, in sich gefestigt, mit Ruhe und 3
Selbstbewusstsein in eine planvoller und disziplinierter Beziehung
zum deutschen Geiste treten zu können. Es ist ein eigenartiges
Schauspiel zu beobachten, wie der östliche Geist, dessen Literatur
in den niederen Schichten (Operette, Unterhaltungslektüre usw.)
leider allzu stark ist durchsetzt ist ^{mit} von Einflüssen deutscher Durch-
schnittsware, in seinen wachen und höheren Organen sich der ver-
antwortungsvollen Aufgaben bewusst bleibt, die ihm durch jede Be-
rührung mit deutscher Kunst entstehen. Sind als eines der Haupt-
verdienste unserer grossen Dichters Drücklich gerühmt, dass er (un-
geachtet seiner Faustübersetzung) das Interesse unserer ^{Poesie} ^{Literatur}
auf die romanischen Lände hingelenkt hat; hat es der Realismus
der neuziger Jahre verstanden, die Größe der russischen Literatur,
uns vor Augen zu führen, zu der ja der östliche Volksgeist begriß-
liche Weise am lächeln tendiert, was macht sich in den ^{Zeit} ^{ablauf Jahren}
ein plötzlicher Rückschlag bemerkbar, der, dem deutlichkeit ^{Schwäche sein} ^{Literatur} in

besonders Recht zu erkennen und mit dem Langzeitdoppellieben
eindes Nationalgefühls auch die bestreitbaren jüdischen Vor-
bildes Herausfall und sich jenseits Grundung machen möchte, von
Gretes, das der deutsche Literatur aufweist, ~~so für uns jenseit~~
nur das Allerbeste ~~würden~~ zu ~~reicher~~ aufzunehmen.

Die Entwicklung einer Literatur geht nicht programmiert vor sich
liefert und es war nicht immer das Allerbeste, was vor Deutschland
^{Kam} zu uns hörte ~~herübergekommen~~ wurde, der Zeugniss, der Zufall, der Durch-
schitt waren, wie begehrlich die entzückendsten Gedichte, und nicht
so sehr die Klassiker als ^{denn} ihre Nachfolger, nicht die grossen Phi-
losophen als ~~ihre~~ Populärredoren, ^{noch} zufällig den Ausschlag zu geben,
wie dann auch unser älteres Drama neben Schiller und ~~die~~ ^{Nova} -
niedrigen Tendenzen von dem Berliner Schauspiel und von der
Wiener Ländlerposse beherrscht war. Auch hier bestiges Geschehen
bietet, was Berührungspunkte mit der deutschen Kultur anlangt,
einen recht vielgestaltigen Ausblick dar und ich erwähne hier an
die Beziehungen unserer Pädagogik zu den Ideen des Jungens.

Deutschland und des heutigen Nationalstaates, an das Einbringen
imperialistischer Ideen in den sozialen Demokratie, ^{zusam.} An andere Diskussion
neu u. Kaut und Windfuß und Oetwald, an die philologische Methodik
unserer Literaturwissenschaft, an die den deutschen Bestrebungen aus-
^{und Fortbildung}
lege Buchenreform, an die soziale Ausgestaltung der deutschen Opern-
erneuerung, um einige wenige Belege aufzuführen, wie deutsche Vorbilder
modifiziert und assimiliert werden, und von Zeit zu Zeit lebensschafflich
Problemen zu begegnen, die auf ein stärkeres Hervorkehren der nationalen
Eigenart oder auf eine engere Anlehnung an slavische und roman-
ische ^{Muster} Eintheimungen hingehen. Um auf dem Gebiete moderner Dicht-
kunst zu bleiben, so will ich, von minder tief greifenden und vorüber-
gehenden Zusammenhängen mit der deutschen Literatur (z.B. mit
der Neuromantik und dem Neuklassizismus) abschneien und zwei
Namen nennen, die auch bei uns, wie in Frankreich, ^{volles} Bürger-
recht erlangt haben und waren Dichtern, im guten und schlechten,
zu bedeutsamen Ausgegn geworden sind: die Namen Kleine und
Nitschke. Wir haben vor beide von ihrer gefährlichsten Seite gewarnt,

wir uns ja mit Recht eine Vorliebe für das Nachtheile und Zersetzen,
für ein ^{Handeln} ~~Spott~~ mit revolutionären Gedanken wiederge sagt word; wir
haben oft und oft, in keines ^{Art} ~~Spott~~ ⁱⁿ schmerzlich geschockter
Sicht ^{Art} geblickt mit unseren heiligen Gefühlen und Weisstim-
mungen, ^{hatten} dem blüdigen Ernst des Dichters ein zweckles Frage-
siches angehangt und uns seit Nandas Tagen mit Mackar
und Dyk an andren Schmerzen vollständig geweicht, wir verdaulen
aber den ^{deutsch} romantischen Antromantiker auch ein tap-
feres Auskosten der mächtigen und klar augeschauten Wirklichkeit,
und während es nur wenigen und selten gegeben war, goethescher
Weisheit und goetheschem Troumsein nach ^{ja} strebbar, - besaunden sich
manche anderer fehlreichen Troumker und ^{Elegiker} ~~Empfehlernickler~~ zum
klugen Individualismus des ~~Leib~~ bohrnden Frägers und Spotters.
Sieger noch nicht Nießsches Einfluss, der aus der Entwicklung un-
serer letzten zwei Degenen ^{schlechthin} überhaupt nicht vorauszusehen ist;
der Kunstürzler, der Gözenverachtter, der späte Nießsche ^{hat} ist es, der

es unserer Literatur aufsetzt, die allerdings noch nicht alles aufgebaut hat, was der Brausturm unzublasen kann, sodass die Destruktion früher ^{zu} war als das geschaffne und wir den Wagner früher kennen werden als selbst Tannhäuser und der Ring unserer Zuhörer eingefügt werden. Der ^{zur} ausserordentlich geführte Dualismus von Meders Geschichtsphilosophie ist wohl mit bewusster Beilohung an die Konstruktionen des Orteck bestellt.
Kastor, der wandlungsnah, von Liebe und Hass durchblauende Temperament unseres Künstler-Kritikers Falda hat sich an dem Pethor und den Juvelinen des Künstler-Philologen emporgerichtet, unsere Spätromantiker suchten bei den Numeraridien eine Bestätigung und Verleidigung ihres Alkoholentzugs, der Traum vom Übermenschlichen lebt in den Visionen des sonst wesenfreudigen Mystikers Brizina auf Widerhall und auch der Mythos von der Ewigen Wiederkehr war für uns nicht unerhörbar entzungen. Unvergessen soll jedoch ein weiteres bleiben: Auch für uns hat der Verkündlicher ^{bläsig} des realen Lebens das ^{Wohl} der über-Historie behauptet, wie viel

... auch für uns hat der ²⁰⁰ Kampftag für die Freiheit
schon die ganze und den Hammer photographiert: wie soll so
das Bild ist uns doch von dem Kampf, der sich hier unten
hier neunt, entzogen werden, wo soll haben wir unsere Leidenschaft,
unsere Erfolge sichtbar unbeschreiblich zu müssen geblieben, dass
wir eines Tages mit weinen Augen und mit Tränenherzen ange-
hören. Nun, der deutsche Geist hat Fried, Freiheit und Ehre ge-
erobert und wir dürfen es laut freuen; doch, wo vor hundert
^{jahr} Jahren, deutsche Bewegungen, deutsche Freiheitsidee gedacht, das
deutsche Volk zu neuem Leben aufgerufen haben, von da raus
Jahrhunderte versch. der Menschen der Welt auch uns zugeworfen hat
^{so lang Freiheit bei}
Vorher hat ^{unter} uns die Jugend mit einem beschäftigenden Werk
nationalen zu erfüllen bestimmt.

Was von dieser germanischen Künste ^{wollen} will ich mir auch abholen
Schuleung und nicht für die Entwicklung unserer jungen deu-
tschen Kunst vor, die uns heute in Polen steht in großer Rüde,
auf dem Herzen liegt. Nicht als ob damit einem Brandwaffen

Breker, Oberlin
zu Immernhausen Berlin

zum 1. mit nach Berlin 1810
"so plötzlich werden deutliche Absonderungen des Wort gesucht werden?
wollt, und auch nur ein Nachahmen deutlicher Autoren versteht
es sich nicht, sondern um den Verdacht, ob das germanische Drama
"Rassendrama" wäre, einen Bestandteil eines kostbareren Fests, eines
eigentlichen ^{even tank} Kultusgebäudes, dieses lasterhaften Tugendtheaters müßten
Werturteile aufgestellt werden, die unter der Erde, dem unterirdischen Ge-
schäftsraum und unter dem Ausgang aller Geschäftsräume sich oft im
formlosen ^{und} vergnüglichen drehen. Der verbrennende Zustand des germanischen
seinen Dramas verfallendes bis heute schwer, auf die eckirche
Kultur zu gelangen. Man fühlt aus dem ^{neuen} ^{Epochen} ^{heidnischen} Drama
der werten nationalistischen Zug herauß, von dem es getragen
wird, man sieht sich zu der ausgesprochen deutlichen Eigentheit,
und bevorzugte Stücke unverfüglichen Charakters und ^{nicht so} wunder
dramatischen ^{stilens} Themas. So geschah es, dass die großen Dramatiker
aus dem Norden & aus der Mitte des vorigen Jahrhunderts
auf unseren Bühnen bisher nicht zu Wort gekommen sind:

zu Tannenbaum

zurückwärts will das für Stoff zu sein scheinen und die Tiere
sind sehr schwächeren und schwächeren kleinen Ballenwall
singen und Brüllen ^{die} sie sind schwächer und sind von Gestrüpp
stirnig auf der jetzt Klippe müssen herunter den Damm
zu untersuchen sind.

Die verdeckte Renn-Tafel und die Eichen kann hier nicht
ausgespielt werden. Hier der gewöhnlich Bergal und die kleine
Waldkratzberge und eckige Mauern sind hier, es hat hier
und alle in diesen Versteckungen zu verdeckten Rennstellen habe
gekämpft. Hier aufgrund des Friedensvertrages ^{der} Friedensvertrag zu weiter entdeckt,
dass hier auch die deutsche Ureiselschaft in Wohl in den Siedlungen ge-
wesen ist, aber ein Wohl das aus leider nicht viel besser erzeugt
~~hier~~ ^{hier} entdeckt wurde / Sie sich Tafel in einem Gedächtnis und einer
Rennstrecke hat zu kleineren Rennen lassen, dann das Buch über
Tafel und die Eichen, nach dem der Major General Paul Körk
in vorherigen Jahren, also - hier in der Zeit die auch die eindrücklichen
Lagen des kleinen ^{verwand} Tafel geworden waren beworbenen ist, wird

in Dienst muss treten, mit den Dienstbediensteten eine offizielle zu erhalten und im Dienst gewünschte Bezeichnungen zu erhalten und die Rechte ausüben aber. Was das notwendlich, spricht eindeutig aus; es auf eine feste Erscheinungen und Bezeichnungen abzurufen, wie Sieger und Kämpfer in einer Versammlung der Freiheit, Wien (Juli - September 1911) geschehen hat; und was im Einzelfall auf die Form von Städteverordnungen ankommt ist ebenfalls bestimmt bei welchem Gefügede von den Bürgern und Bürgern als "Bürgervorstellungen" ~~mit eingetragenen Gemeinschaften~~ Ausdrücken verstanden zu werden müssen eingerichtet zu werden müssen und sich auch sonst für mehrere Eingriffe einzurichten im Einzelfall auf die Form wird wohl die zuständige Verwaltung zu Recht kommen, dass aus Städte- oder Bürgern verordnet hat; ich habe mir schon vorhin den Empfehlungsbrief an den Oberbürgermeister Tagesschau erhalten, der den Bedingungen eines jungen Volksschulwesens ohne verständnislos gegenübergestellt war manchen brennenden Fragen der sozialen Reform, den schwierigen ökonomischen Verhältnissen, zumal auch Dringlichkeit und nicht willkürlich, der sich nach abzugrenzen an die rechtlichen Schranken des Staates

Stern Stern von allen als Ausgründungen abzugeben.

der Menschen, was diese in sich spätte. Und es ist nicht zu verhindern, dass wir weiter uns durch die Machtung bestimmen, der die Menschen
gern es nicht wünschen. Aber es sind Methoden vorhanden,
die wir, in alle Reaktionen des politischen Stoffes einzuführen, auf-
weisen, über die Paus, Wider und Abstimmung von den oben
genannten Personen berücksichtigen zu können, mayen auch in späteren Ma-
numenten ^{historischen} Angriffen gewisster haben. Sie ist eine Ge-
schäftigung, als es auch theoretisch durch Krieger auf geistliche
philosophische Erörterungen zu richten und mit den so-
wohl politischen Angriffen, z.B. die sogenannte Revolution werden
schlössige Landesrechts Dokumente, die Instrumental-Machtung
versus vorwandschaffende Verhinderung von Menschen, Landes-
rechten usw. und
und sozusagen absezt. Diese Gewissung, welche, wie oben und
oben, abgewichen zu haben will, soll daher in den Bildern ein all-
gemeines Regen zu erhalten, das seine Fäden aus purem Hinter-
grund zwar als Menschen ^{aus} derselben Hand spielt.

Wie, in diesem Namen ich habe als Regenten zu sein, können

deren Form werden zu unterscheiden, und heutigen Tages so
gleichsam und so vollkommen, auf eine solide und dauerhaf-
tige mit einem Knochen auf unser Geschlecken anzuwenden zu
stellen; und zwar nicht ^{noch} auf den Körper des gesamten
Vaterlandes, wie der Deutmann hört, sondern auf die ^{soziale} Ge-
genstädte unserer modernen Kunst, vorzüglich der Moral und
der Ethik, auf die aufwärts-treibende Linie unserer ^{sozialen} Bilder, die
aus der Unmöglichkeit und Überlaufer Rille unserer Widererwe-
lung, aber auch des Verzerrtes und den überlaufenen Pöbel, die
Habel zu vernehmen glaubt, hinab entstanden hat. Wie verbreite-
ter wird manigfache Naivität und Juwel dämonisch angesehen,
aber zu selbstverständlichen Verbrechen gesetztes. Noch muss man
wissen noch gut, dass wir in vielen Punkten Schuldner der absehbar-
nischen sind und werden bestraft sein, diese Freudenwall soll nur ^{sozial} ge-
richtigt werden, aber ein flüchtiger Gedanke liegt an den nach ^{sozialen}
Kriterien ^{sozialen} gerechten Wertheuren unserer Nation, an das unverdiente
Machen, und die Farben der Freude; an den Reihen unsrer Volksschän-

und die Mystik der religiösen Spekulation löset uns über die 14
Angrechtheit unserer politischen Gegner, die sich als Vater und
Gebur unserer Kultur ausprägen wollen, zur Tagesordnung über gehen.
F.
Hier eingekleidet zwischen ^{die Tausende} des deutschen und des russischen Kultur-
imperialismus suchen wir (als Volk der Mitte, doch als Gegner des
^{einer kulturellen Mittelstellung} ~~der Kultus gleich~~) durch einen Ausgleich ^{der unserer} ~~unserer westslawischen~~
gegenüber den wahren Sinn unserer nationalen Entwicklung
zu erringen; und beruhigen uns augensichts des noch nicht ab-
geschlossenen Kapitels über Hobel und die Rechen, in dem eine
jahrhundertlange Feindseligkeit zum Ausdruck und zum Aus-
kommen ist, Beruhigen wir uns
trag kommt, sowie der Erkenntnis einer unüberbrückbaren
Kluft zwischen dem kleinen Hass eines grossen Dichters
und eines kleinen Volkes grossen Dallengedanken.

Korrektur erbeten an
H. Fischer, Prag I, Univ. Bibliothek.

F wird auf S. 14 eingelöst
Es geben viele in deutschen Lager auch andere Freuden und so
Wir nehmen mit freudiger Anerkennung wahr, dass in
deutschen Trag eine junge Künstlergeneration aufsteht, die
gewillt ist mit den eugherzigen Vorurtheilen ihrer Völlege-
nossen zu brechen, ^{der} unserer Literatur nicht nur theore-
tisches und praktisches Verständnis sondern auch Liebe und
^{ir} Verständnis entgegenbringt, ^{und} ein einträchtiges Zusammen-
leben, ja gemeinschaftlichen Arbeit ^{arbeit} aufstellt. Wo
immer man unseren nationalen Sonderinteressen mit
Richtung begegnet, wollen wir gerne als Mitstreitende auf
dem Platz erscheinen. ^{Aber} Die Perspektiven jenes Kampfes,
der uns von der Geschichte übertragen worden, versperren sich,
niemand eingesieht...